

ŞƏHİD OLMAQ ÖLMƏK DEYİL, DÜNYA BOYDA ÖLÜMSÜZLÜK..

Şəhid olmaq-bu torpağı ürəyində qucaqlamaq,
Vətən daşın xəzinətək varlığıyla ovucalamaq.
Düşməni yox etməyə gözündə qılınc saxlamaq!
Şəhid olmaq-bir arzuya çatmaq üçün,
Min arzunun yollarını açmaq üçün,
Varlığıyla Vətən olmaq, Vətən demək, Vətən sevmək!
Kim sevəcək bu Vətəni, biz sevməsək?
Kim deyəcək düşmənlərə sözüümüzü, biz deməsək?
Şəhid olmaq xəyanətə dözsüzlük,
Şəhid olmaq-mən demədən Vətən deyib,
Sinasını bu torpağa sipər edən bölümsüzlük!
Şəhid olmaq ölmək deyil,
Dünya boyda ölümsüzlük!

Bəli, ölümsüzlüyə gedən yolun yolları heç zaman qəhrəman olmaq arzusunda olmurlar. Onları ölümsüz edən amalları, məqsədləri olur. Belə bir məsəl var, deyir - igid insan təhlükədən qorxmayan yox, təhlükəyə qalib gəlmək istəyən adamdır.

Həyatını, ailəsini düşünmədən təhlükənin üstünə getmək ancaq əsl Vətən oğluna xas olan cəhət ola bilər. Həmin an ancaq bir şey fikirləşir Vətən oğlu - təhlükəni dəf etmək!

Vətən oğlu! - Bu torpaqda doğulub boya-başa çatan hər kəs Vətən oğludur. Pisi də, yaxşısı da. Necə deyirlər beş barmağın beşi də bir olmaz.

Dar gündə alçaqlı, ucalı onlar hamısı Vətən üçün birləşir. Düşmənin başını əzmək üçün düyünlənmiş yumruğa dönmür.

Bir də əsl Vətən oğulları, övladları var. Onlar öz mənliliyi, əxlaqı, xarakterləri ilə ayrıcalıq təşkil edirlər.

Kapitan Ceyhun Orucəliyev - indi bu adı çoxları tanıyır. Mən də onu 2014-cü ilin aprel ayından tanıyıram. Amma onu mən şəhid adıyla tanıdım. Həmin gün - 2014-cü il aprelin 7-də ürəkləri göynədən bir xəbərlə başladı bu tanışlığım.

"Azərbaycanla Ermənistan cəbhəsinin Füzuli istiqamətində mina partlaması nəticəsində Azərbaycan ordusunun zabiti, kapitan Ceyhun Orucəliyev və daha 2 əsgər şəhid olub." Və elə həmin an da bildim ki, Ceyhun Orucəliyev şəxsiyyətinə, sənətinə dərin hörmət bəslədiyim şair Xanəli Kərimlinin qardaşı oğludur. Təəssüfləndim. Amma təəssüf etsəm də, bu heç nəyi dəyişdirmirdi. Artıq alışmaq istəmədiyimiz bir şeyə alışmışdıq biz. Bu torpağın say-seçmə oğulları düşmən tərəfindən seçilərək, öldürülürdü. Gah snay-

per gülləsinə tuş gəlir, gah minaya düşür, gah da azğın düşməni qanına qəltan edərək şəhid olurdular.

Bəlkə də onlar şəhid adı qazandıqları üçün mən demədən, Vətən deyib düşmən üstünə, təhlükəyə atıldıkları üçün bizə say-seçmə görünürlər. Qəhrəmanlar, şəhidlər adilikdən yüksəliyə ucaldıkları üçün əbədi həyat qazanırlar. Biz Cəfəri də, Zamini də Yusifi də, Mübarizi də, onlarla, yüzlərlə oğullarımızı da belə itirmişik. Yox itirməmişik. Onların timsalında biz qəhrəman şəhid oğullu Vətənə sahib olmuşuq. "Can Vətən əmanəti"-deyənlərin əmanətidir bu torpaq!

1983-cü ilin 31 oktyabrında Şahbuz rayonunun Mahmudoba kəndində Pirəli dayının ailəsində dünyaya göz açıb Ceyhun. Uşaqlığı bütün kənd uşaqları kimi Şahbuzun dağlarında, düzlərində keçib. Vətən sevgisini də qocaman dağların ab-havasından alıb. Bəzən qoyun-quzu dalınca qaçdığı, çaylarında, göllərində balıq tutduğu, gül-çiçək topladığı bu qaraca torpağın şəhid qurbanı olacağını düşünmədən yaşamışdı bu dağ kəndində. Ceyhunun o zaman elə uşaq çaqlarından düşündüyü zabit, hərbiçi olmaq istəyi idi. Bu istək onu Cəmşid Naxçıvanski adına liseyin Naxçıvan filialının kursantı olmağa gətirib çıxardı.

Hərbi liseydə aldığı dərslər, keçdiyi təlimlər Ceyhunun Vətən sevgisini, vətənpərvərlik duyğularını daha da mətinləşdirdi. 2001-ci ildə ulu öndər Heydər Əliyevin Naxçıvana növbəti səfəri zamanı gənc, şivərək oğlan olan Ceyhun Cəmşid Naxçıvanski adına hərbi liseyin ilk kursantı kimi orada iştirak etdi. Bu gün sosial şəbəkələrdə hər kəsin eşitdiyi bu 2 dəqiqəlik çıxışda Ceyhun Orucəliyev mənliliyini, xarakterini, vətənpərvərliyini aydın xarakterizə edir. "Biz vətənimizə sadıq olacağıq, yurdumuzu işğaldan azad edəcəyik"-deyən və çıxışını bir şeir parçası ilə bitirən Ceyhun yəqin ki, 13 il sonra qəhrəman kimi Azərbaycanın azadlığı uğrunda şəhid olacağını, bir ata-ananın oğulluğundan çıxıb Vətənə oğul olacağını düşünməmişdi. O, bir əsgər, bir zabit, bir hərbiçi kimi Vətən qarşısında

and içmiş və andına sadıq qalmışdı. 2005-ci ildə Azərbaycan Ali Hərbi məktəbini bitirən Ceyhun Azərbaycan Silahlı Qüvvələrində zabit kimi hərbi xidmətə başlamışdır. Hər zaman komandanlığın hörmətini qazanan, layiqli xidmətinə görə təşəkkürlər, təltiflər alan Ceyhun döyüş bölgəsini bir an da olsun tərk etmədi. İnsanın həqiqi gücü

biləyində yox, diləyində deyiblər. Özünü Vətən torpağına əmanət edən Ceyhunun bu dünyada iki övladı -Duyğu və Aylini əmanət qalıb. Atalarının getdiyi yolun qiymətini onlar böyüdükcə anlayacaq. Şəhidliyin hər kəsə nəsisib olmadığını yaşa dolduqca başa düşəcəklər. Mən inanıram, onlar atalarının adına layiq övlad olacaqlar.

Kapitan Ceyhun Orucəliyev ölümündən sonra Azərbaycan Respublikasının müstəqilliyinin, ərazi bütövlüyünün qorunub saxlanmasında xüsusi xidmətlərinə, xidməti vəzifəsini və hərbi hissənin qarşısında qoyulmuş tapşırıqları yerinə yetirərək fərqləndiyinə görə "Hərbi xidmətlərə görə" medalı ilə təltif olunub.

Şair Məmməd Tahir ölməz şəhidimizin xatirəsinə "Qanadı yanmış pərvanə" adlı poema həsr edib. Poemanı oxudum və onun son sətirlərini sizinlə bölüşmək istədim:

**Xırdalanda bir məzar var..
Şəhid məzarı...
Sinası dağlar körpəsi,
Bir gözü yaşlı yarı..**

**Durmuşam o məzarın önündə
Sinəmdəki qəmi ürək oynadır..
Gözümdəki nəmi külək oynadır...
Hava aydın, günəşli,
Torpağı odlu-atəşli,
Hamı əkində-biçində,
Hamının içində yanan bir şam,
Gözlərində inam...
Göyərər səhər, axşam
Bu məzarın üstündə
Vətənin uzanmış qolu...
Bu yol Vətən üçün
Bu yol insanlıq yolu...
Bu yurd o qədər ucadır
Dərdini kimsəyə bildirməz.
Bəzən içində ağlar,
Vətən göz yaş tökməz..
Vətən içində ağlar,
Vətən döyüşməyə igid istəyir,
Yolunda ölməyə şəhid istəyir.
Şəhid olmasaq sən, mən
Böyüməz torpaq, ucalmaz Vətən!**

Bəli, Vətəni ucaltmaq üçün, Vətəni yaşatmaq üçün yüzlərlə şəhid verdik. Biz bu şəhidlərin qisasını necə alacağıq? Mümkün olan nədir? Mümkün olan torpaqlarımızın işğaldan azad olunmasıdır. Qəhrəman vətən oğullarının həlak olduğu yerdə onların qürurunu, əzmini, hərbi qüdrətə doğru gedəcək yolunu göstərəcək heykəlləri qoyulmalıdır. Vətənin azadlığı Ceyhun kimi oğulların əvəzidir.

Onlar bu gün də bizim yanımızdadır. Onlar azadlıq mələyi kimi hər zaman başımızın üstündə dayanıblar. Fikirlərimi türk şairi Nihal Atsızın vətənpərvər bir şeiri ilə sona çatdırmaq istərdim.

**Qəhrəmanlıq nə yalnız
Bir yüksəliş deməkdir.
Nə də yıldızlar kibi
Parlayıb sönməkdir.
Sızlarsa da könüllər
Şəhidlərin yasından,
Qoşar addım getməli
Onların arxasından!
Qəhrəmanlıq, içrək
Anı ölüm taşından
İrəliyə atılmaq və
Sonra dönməkdir.**

**Ruhun şad olsun, elimizin igid
şəhidi!**

**Təranə Əliyeva,
Naxçıvan**